

Rosenthal Pálné Fiatalkori Portréja

Ez a kép 1910-ben készült az édesanyámról, Svéd Rózsáról, amikor tizenkét éves volt. Műtermi kép. A háttérben még egy régi kályha is látszódik. Biztos egy rokonnak küldték mint képeslapot, mert a nagymama ráírt néhány kedves sort. Anyukám dundi kislány volt. Nagyon szeretett szépen öltözködni. Kendőzte magát, ami régen azt jelentette, hogy adott magára. Tehát mindig használt szépítőszeret meg mindent, ami abban az időben volt. Ezen a képen is egy nagyszélű kalapot és muffot visel [A muffot kesztyű helyett használták: két végén nyitott, henger alakú, kívül gyakran szőrme borítású, belül bélelt ruhadarab. -- A szerk.], a kabáton pedig egy nagyon szép matrózgallér van. Édesanyám az anyja kézimunka-tehetségét örökölte, egy édes kis horgolt fehér sál van a nyakán. Biztos, hogy még egy hatalmas masni is volt a kalapon, mert az édesanyám igyekezett választékosan öltözködni. Anyu három éves volt, amikor meghalt a vér szerinti édesanyja. Egy évvel később a nagypapám újra megnősült. Régen úgy mondták, hogy kommandálták neki a Fischer Paulát, aki rögtön kapott egy négyéves kislányt. Paula úgy nevelte az édesanyámat, mintha édes gyereke lett volna, anyu anyukának szólította, és én is nagymamának hívtam. Anyu nagyon sokat segített a nagymamámnak, ami kellett is, mert 1911-től kezdve sorban születtek a lányok, Magda, Erzsé és Valika.